Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и р. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франковани.

Рекламацiи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністрацiи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 260. Вторникъ 19 падолиста (1) грудня 1891. Рôкъ I.

Ґен. Капріві о заграничнôй політицѣ.

Мужѣ державнй Франціи, Анґліи, Италіи и Австро-Угорщины, сказали вже свое слово о теперѣшнôй ситуаціи; послухаймо жъ, що сказавъ минувшои пятницѣ о тôй ситуаціи нѣмецкій канцлеръ ґен. Капріві.

Ґен. Капрівіому дала нагоду до выголошеня его бесѣды въ нѣмецкôмъ парляментѣ бесѣда пос. Рікерта, котрый показуючи канцлерови ґазету Deutsch. Wochenblatt, выдавану вольно-консервативными послами прускими, спытавъ его, чи вôнъ читавъ то, що въ тôй ґазетѣ стоить чорне на бѣлôмъ, що теперѣшный канцлеръ утомивъ ся и думае уступити. Капріві скориставъ зъ сеи нагоды и нѣбы то вôдповѣдаючи на вѣсть згаданои ґазеты, полемізувавъ зъ всею бісмарковскою прасою и высказавъ при тôмъ не лишь поглядъ на теперѣшну ситуацію політичну въ Европѣ, але и пояснивъ и всю заграничну політику Нѣмеччины. Капріві говоривъ:

Той, що писавъ ту статью въ Deutsch. Wochenbl., мавъ очевидно на гадцѣ систему притулку въ войску для утомленыхъ канцлерôвъ, подôбну, яка есть для выслуженыхъ вояковъ въ цивільнôмъ станѣ; я не запримѣтивъ въ собѣ анѣ слѣду утомленя. Я рѣдко коли такъ мало думавъ о тôмъ, щобы покидати мое становище якъ теперь. Я стою тутъ по приказу мого монарха и буду доти стояти, доки ему сподобаесь. Коли маю тутъ говорити о занепокоеню, яке мае панувати въ краю, то скажу: я лишаю ґазетярѣвъ въ спокою, кобы лишь они мене въ спокою лишили. Доки лишь нѣмецки фільософы займались песімізмомъ, доти вôнъ бувъ ще нешкôдливый; але коли напрямъ духовый переходить на людей, що займають ся торговлею и роботою, то вôнъ стае небезпечный. У воздусѣ уносить ся бацілюсъ занепокоеня и навѣть поважнй ґазеты здають ся вже займатись плеканемъ того бацілля.

Говорять о непорадности, нерѣшимости правительства. Я думаю, що правительство не дало до того нагоды. Кажуть, що правительство розбило картелеву бôльшôсть, що оно не держить за жадною партією, що я сиджу межи двома стôлцями. Атже выборы вôдбули ся, ще заким настало теперѣшне правительство, а я немаю анѣ охоты анѣ потребы сѣдати на столець якоись партіи. Я маю тутъ заступати то, що сполученй правительства уважають за потрѣбне и буду радше стояти межи стôлцями партій. Для тыхъ, що любують ся въ занепокоеню, дае заграничня політика широке поле. Тамъ пануе темнота, въ котрôй можна себе страшити. Тй панове не знають вправдѣ, що правительство робить, але они кажуть: То щось недоброго лагодить ся.

Я и въ заграничнôй політицѣ уважаю правду и отвертôсть за найлѣпше средство. Не треба своихъ послѣдныхъ гадокъ предкладати якъ на талери, але и не треба поставляти собѣ що дня обманювати другихъ. Справы були доси дѣйстно дуже простй. Але модный читатель ґазетъ хоче конче, щобы „щось стало ся“, а коли то „щось“ не стане ся, то вôнъ не вдоволеный, а тогди мае бути правительство тому винне. Другою точкою есть подорожь нѣмецкого цѣсаря до Россіи; гостина въ Нарвѣ напсувала богато крови. Я мавъ честь брати участь въ тôй подорожи и вернувъ зъ тымъ переконанемъ, що она знаменито подѣлала. Розходило ся о то, щобы оба монархи вôйшли зъ собою въ дружнй, ихъ становищу и ихъ родиннымъ звязямъ вôдповѣдаючй зносины. Тй зносины настали такъ користнй, якъ лишь можуть бути, и я бы того не говоривъ, колибъ не знавъ, що и друга сторона зъ того вдоволена.

Опôсля прийшовъ кронштадскій зъѣздъ, и зновъ настало занекоене, зновъ говорено, що правительство тому виновате, що нашихъ захôдныхъ сусѣдôвъ принято дружно въ Кронштадтѣ. Мы не маемо средства противъ того, коли хтось подае собѣ дружно руку. Мы вôдновили тридержавный союзъ, котрый вже лѣтами истнувавъ. Ґазеты стали за богато трубѣти та выбубнувати, отъ, и другой сторонѣ забагалось також и собѣ затрубѣти. Але черезъ то ще нѣчого не змѣнило ся; лишь для ширшои публики ставъ видный станъ, котрый бувъ вже давно передъ тымъ.

Въ сѣмдесятихъ рокахъ бравъ я участь въ роботахъ ґен. штабу. Вже тогди вôйшло було въ звычай говорити о „войнѣ на два фронты“. Нашимъ обовязкомъ есть брати то пôдъ розвагу. Але щобы кронштадскій зъѣздъ давъ причину до занепокоеня, тому я рѣшучо перечу. Я крѣпко переконаный о тôмъ, що особистй намѣреня царя суть наймирнѣйшй въ свѣтѣ. Нѣяке правительство не хоче нинѣ выкликувати вôй-

---

11

При стрѣлецькôй ватрѣ.

ОПОВѢДАНЕ

АБҐАРЪ-СОЛТАНА.

(Переклавъ Павло Кирчôвъ).

(Дальше.)

Дверцѣ отворили ся тихо, мабуть замокъ бувъ помащеный та недавно, видко, хтось прôбувавъ отворяти. Мусить и Мільнериха нетерпеливо очѣкувала мене, бо нѣмъ ще запукавсми до вôкна, воно отворило ся, а стояча въ серединѣ панѣ указала минѣ мовчки скринку, а сама, оперши ся мôцно на моѣмъ плечи, выскочила та стала коло мене въ городѣ. Я кинувъ борзо скринку, а доста була тяжка, въ приладженый уже мѣшокъ, взявсми *терхъ* на плечѣ и пôйшовсми наоперѣдъ панѣ у тото мѣсце, де панѣ казала.

А ишовсми *тельма* наоперѣдъ неи, щобы на неи не зглядати ся да спокусѣ приступу не давати. Дорога була недалечка. Увôйшовши зъ якихъ два тысячѣ крокôвъ пôдъ верхъ, станула Мільнериха мовчки пôдъ першою высочѣнь-смерекою, дала ми въ руки *городничокъ*, що сама була принесла и казала копати *долôвку* въ земли.

За пôвъ часу упоравсмиси изъ скринкою, *загрѣбсми* ѣ на пôвтора лôктя у землю. Для бôльшои обезпеки перекотивсми на се мѣсце, де скринку закопавъ, — велику короду въ смереки, що вѣтеръ зваливъ бувъ.

— Дякувать тобѣ, — промовила перша мандаторка.

Я стоявъ мовчки; горяча кровъ почала мною знова носити. Студена дрожь пробѣгла по моѣмъ тѣлѣ... „Погодико, ясна панѣ, — погадавсмиси, — конець твому збыткованю надъ гуцуломъ. Теперь ты въ моихъ рукахъ и самъ май твôй адськiй побратимъ тобѣ вже не поможе“...

У сихъ гадкахъ не мавсми жадного чутя, нѣ привязаня, лише лютôсть якась безмѣрна да жадоба пôмсты. Приступивсми нагло до неи та уфативши несподѣвано за руку, кликнувсми до неи:

— Да лишь такъ ми дячишь, свѣтла панѣ? сего замало!

Вона тяръ и не зжахнула ся, лишь розсмѣявши ся весело, вôдповѣла:

— Ґадаешь, що замало, маешь бôльше, — да закинувши свои бѣлй руки минѣ на шию, поцѣлувала мя въ самй губы.

А передемною якбы яка *безодня* отворила ся, обезсебленый, пяный, безъ памяти, стягнувсми руки, а щобы еи дъ грудемъ пригорнути.

Але наразъ дивна рѣчь ся стала, котрои я собѣ и до сегодня инакше розôбрати не можу, якъ лишь, що се була справа нечистого духа. Ся бѣла, ся *тендѣтна*, ся голубка вôдтрутила мене напрасно вôдъ себе такъ мôцно, що я лишь, якъ тота галузка букова, що ѣ вѣтеръ вôдорве, вôдлетѣвъ на кôлька крокôвъ вôдъ неи, захитавъ ся та упавъ на колѣна.

А вона стояла повысше мовъ якась бôльша, дужша, мôцна не своею силою, але хиба ѣ зъ пекла позичила. Усѣ блѣдй свѣтла зъ порохонъ злетѣли ся теперь идъ нѣй та обвели еи якимсь бѣлымъ цвинтарнымъ свѣтломъ.

Наразъ засмѣяла ся да такъ, що ажь смерекове корѣне на сяженъ въ земли затрясло ся, а зъ Смотрижового ґруня скала урвала ся та зъ гукомъ упала.

— Ха, ха, ха! Ты хлопе, ты хаме! — кричала, смѣючи ся по дѣдьчому; — да ты мене хотѣвъ силою взяти.... Не силомôцю, не перемогомъ треба мене брати, ай прозьбою *покôрновъ*. ай службою *вѣрновъ*. Я мовила тобѣ, що буду твоею, босми си сподобала очи твои соколинй, плечѣ твои медвежй, губы румянй, вѣкъ твôй молодый. Але засѣ до мене силомôцю, бо я дужша, я мôцнѣйша нѣжь десять такихъ якъ ты.... Теперь вставай та иди за мною. Служи вѣрно якъ песъ, а я свого слова не змѣню, додержу, щомъ ти обѣцяла.

На еи приказъ пôднѣсъ ся я зъ землѣ и, склонивши голову, пôшовъ за тою вѣдьмою. И самъ до сегодня незнаю, чи ишовсми изъ звычайною невѣстою, чи зъ якимъ опиромъ зъ пекла.

Якъ нагадаю собѣ теперь тоту нôчь, то ми ся видить, щосми смертевно пяный бувъ, а дѣдько попередъ очи сны такй страшнй пересувавъ; але я присягнути можу, що того дня жадного *трунку* у ротъ не бравсми.

Ишли мы мовчки. Коло ворôтчатъ взяла зъ моихъ рукъ ключь и щезла за дверми, а минѣ лишь рукою показала, абыхъ ишовъ до вахцимбры у головну браму. Самъ незнавши, що чиню, послухавсми того еи нѣмого розказу.

ны; нѣяке не мае такои переваги, щобы зъ легкимъ серцемъ хотѣло розпочати войну. Чимъ сильнѣйше есть якесь правительство, тымъ лекше буде оминати небезпечнî приключеня и я тѣшу ся, що у нашого захôдного сусѣда есть сильне правительство. До кронштадского зъѣзду було бы не прийшло, колибъ нашь вскôдный сусѣдъ не уважавъ бувъ то правительство такъ сильнымъ, що на него можна спустити ся. Вôдносины стали теперь яснѣйшî, а то не есть нѣяка причина до занепокоеня. Що въ наслѣдокъ кронштадского зъѣзду самосвѣдомôсть францускa стала бôльша, то ще не есть для насъ небезпечнôсть. Я не хочу тымъ сказати, щобы мы кинули на бôкъ оружіе и перестали збройти ся; теперѣшный станъ зброеня буде ще довго тревати и нѣякî мировî конґресы не змѣнять въ тôмъ нѣчого. Але чимъ бôльше буде ширитись мѣжь народами загальный обовязокъ службы войсковои, тымъ бôльше будуть народы спôзнавати, якъ небезпечно грати зъ огнемъ.

Дальше выступавъ нѣмецкій канцлеръ въ оборонѣ нѣмецко-анґлійскои угоды, вôдступленя Санзібару Анґліи и прилученя Гельґолянду до Нѣмеччины. Посѣлости Нѣмеччины въ всхôдной Африцѣ — казавъ вôнъ — суть десять разôвъ цѣннѣйшî якъ анґлійскî, а й важнôсть Гельґолянду есть далеко бôльша, якъ бы то хто собѣ думавъ. А кôлько бы то було крику, колибъ Анґлія передъ вôйною вôдступила Гельґояндъ якôй другôй державѣ?!... И знесене примусу паспортового въ Альзаціи и Льотаринґіи не есть такъ небезпечне, якъ то політики занепокоеня доказують. Цѣлый свѣтъ хвалить то знесене. Дарма, Альзатцѣ не стануть за нôчь Нѣмцями а самымъ помальованемъ шільдгавзôвъ на чорно-бѣло-червоно не вдѣе ся нѣчого.

Правительство позволило польскимъ робôтникамъ заходити до всхôдныхъ провінцій, бо бракъ робôтника наробивъ тамъ великои шкоды економічнои. Польскимъ дѣтемъ позволило правительство учитись релїґіи по польски, бо то було лишь справедливе жадане польскихъ горожанъ. Докоряють правительству за то, що оно именувало Поляка ґнезненьско-познаньскимъ архіепископомъ. Попередный епископъ Діндеръ бувъ чоловѣкъ слабый и подававъ ся впливамъ а то гôрше, якъ коли епископомъ есть Полякъ Не було Нѣмця то выбрано Стаблевского, котрый въ своѣй бесѣдѣ въ Торуню заявивъ ся добрымъ Прусакомъ. Мѣры заведенî въ Альзаціи и Льотаринґіи та въ польскихъ сторонахъ мають на цѣли скупляти силы до удержаня, а коли буде потреба, то и для обороны краю.

Въ заграничной політицѣ нема нѣякои причины до занепокоеня. Занопокоене ширять лишь пенсіонованî офіциры, що пышуть въ ґазетахъ. Зле бы було, коли бы то занепокоене дôсталось ажь до арміи. Намъ передала исторія армію, якои не мае жадна друга держава, а и теперѣшне правительство не спало. Тогôдъ збôльшено армію о 18.000 людей; сего року жадае правительство значнои сумы на узброене а межи и тому ще не конець. Теперь оцѣнюють армію звычайно пôсля числа. Въ почагку однакожь рѣшае якôсть вôйска а не число; ажь коли бы вôйна протягнула ся, приходить и число въ рахубу. Я не думаю, щобы знайшовъ ся такій полководець, котрый бы умѣвъ выживити и порушати такими величезными масами вôйска, якъ они представляють ся числомъ. Коли бы розходило ся о число офіцирôвъ и здôбнôсть людей, то жаденъ нарôдъ не мавъ бы такъ користныхъ шансъ якъ нѣмецкій. Тому що становлять Францiя и Россія разомъ держить противвагу тридержавный союзъ. Такожь и розмѣщене войска занепокоюе. Коли нашь всхôдный сусѣдъ посувае свое войско на границю, то у насъ тревае занепокоене цѣлыми тыжднями. Колижь змѣрити розмѣщене войска циркльомъ на картѣ, то покажесь, що Нѣмеччина и Австрія мають на тôмъ самôмъ просторѣ ще бôльше войска. Я коли бы мавъ завтра вести войско до вôйны, то давбы ему ще нинѣ выспати ся; коли отже ґазетяръ думае, що прийде дѣйстно до вôйны, то найже не пе покоить людей и неробить имъ шкоды. Причины до занепоеня нема; мы бажаемо щиро жити въ мирѣ зô всѣма народами.

„Народный дôмъ“ въ Коломыи.

Дня 2 с. м. вôдбули ся въ Коломыи загальнî зборы членôвъ маючого тамъ оснувати ся заведеня „Народный Дôмъ“. На зборахъ тыхъ рѣшено приспѣшити справу интабуляціи пляцу, на котрôмъ мае стануги коломыйскій „Народный Дôмъ“, занятись стяганемъ залеглыхъ вкладокъ въ грошехъ та й въ натурѣ и почати будову, якъ лише вапно и прочî матеріялы будуть доставленî. О. Іосафатови Кобриньскому, що жертвувавъ на згадане заведене 500 зр., выразили зборы щиру подяку и вписали его имя въ книгу добродѣѣвъ.

На слѣдуючій рôкъ выбрано головою товариства крил. Кобляньского, его заступними о. Лепкого и Григорія Кульчицкого, а въ члены управляючои рады Т. Бѣлоуса, адвоката Ильницкого, мѣщанина Блоньского, о. Ступницкого и Сосенка, а заступниками: о. Билинкевича и инжиніра Голейка.

Сто латрôвъ каменя на будову „Народного Дому“ дае громада Шешоры даромъ, а за лупане и доставу въ Коломыю, треба буде заплатити. На тую цѣль жертвувавъ о. Михаилъ Левицкій зъ Вербѣжа 50 зр. Есть надѣя, що и другî громады та поодинокî люде зъ Коломыйщины прийдуть товариству въ помôчь якъ матеріяломъ, такъ и грôшми. Товариство просить всѣхъ патріотôвъ присылати дары готôвкою и матеріялами, або и роботизною, щобы „Народный Дôмъ“ мôгъ станути и въ своихъ стѣнахъ помѣстити коломыйску бурсу и другî народнî товариства.

Касове справоздане за часъ вôдъ 25 марта 1885 р. до 1 падолиста 1891 р., предложене зборамъ о. Н. Лепкимъ, представляе ся такъ: Приходы: 1) Лишилось въ касѣ зъ днемъ 25 марта 1889 11 кр.; 2) зъ вписового прибуло 27 зр.; 3) зъ членьскихъ вкладокъ 80 зр.; 4) зъ чиншу за огородъ пôдъ „Народный Дôмъ“ въ 1889, 1890 и 1891 рр. 300 зр.; 4) изъ складокъ и меншихъ жертвъ 13 зр.; 6) даръ о. І. Кобринского зъ Мышина 500 зр. — разомъ 920 зр. 11 кр. Розходы: 1) Сплата решты довгу 225 зр.; 2) марки, кореспондентки и двѣ телеґрамы 85 кр.: 3) стемплѣ въ справѣ перенесеня огороду на „Народный Дôмъ“ вôдъ пяти товариствъ коломыйскихъ, яко членôвъ-основателѣвъ института, на самъ институтъ 1.50 зр.; 4) на рахунокъ проценту вôдъ 650 зр. 9 червня 1885 р. позиченыхъ 75 зр.; 5) податокъ грунтовый вôдъ огороду за два роки 5 зр. 6 кр.: 6) книжочка щаднича (ч. 1218) 10 кр.; 7) слузѣ за збиране вкладокъ вôдъ мѣсцевыхъ членôвъ — 30 кр. — Разомъ 307 зр. 81 кр.

Зрôвнавши приходы зъ розходами — зôстае ся 612 зр. 20 кр.

Активы института складають ся: 1) зъ залеглыхъ членьскихъ вкладокъ 238 зр. 50 кр. 2) зъ векселя на 79 зр. 16 кр.; 3) зъ инвентаря т. е. 1 книги касовои, печатки и пр. вартости 9 зр. 58 кр.; 4) зъ огорода пôдъ „Народный Дôмъ,“ въ цѣнѣ около 15.000 зр.; 5) остемпльованыхъ квітôвъ на 300 зр.; 6) зъ двохъ книжочокъ щадничихъ на 300 зр; 7) зъ готôвки въ касѣ 12 зр. 30 кр. — разомъ 15.939 зр. 54 кр. — Пасивы выносять всего

Прийшовши передъ браму, а брама на розтвôръ. На обôйстю бувъ якійсь гамôръ. Лейба говоривъ щось на пошепки зъ Мільнеромъ, а жовняры у бѣлыхъ кабатахъ стояли рядомъ передъ ними. Вôдтакъ вôдвѣвъ мандаторъ капраля вôбкъ щось му тамъ говоривъ, та, подаючи якесь письмо, махнувъ рукою. Капраль ставувъ передъ воякaми, *закомендерувавъ* ними щобы фронтъ змѣнили и выйшли рôвнымъ крокомъ за браму. Жидокъ побѣгъ наоперѣдъ нихъ.

Де, та чого пôшли въ такій часъ, я не вѣдавъ.... Не вернули.... тай бôльше войськовои варты уже не було. Другî два дни минули спокôйно, о жовнярахъ нѣхто у насъ не чувавъ; мы знали лишень, що жидки *мнясо* та хлѣбъ въ полонины гôрськими плаями звозили. Куды, да на що се вони робили, я тогди не допытувавъ ся.

Въ пятницю, по Проводахъ, сказавъ ми Корнило, що можу ити на весѣле сестрôвъ. Пôшовсми радый, що бодай на якійсь часъ вырву ся зъ того чортôвського гнѣзда.

Прийшовши домôвъ, заставсми тамъ истинный празникъ. Леґінѣ-товаришѣ зъ найдальшихъ гôръ на весѣле посходили ся, а всѣ попристроюванî якъ на Великдень. А дѣвчатъ що того цвѣту на полонинѣ, а усѣ краснî да веселî якъ у лѣсѣ пташки. Прибули и старî ґазды, близкî и далекî, вôдъ угорськои и волоськои границѣ, зъ нашои *чорнои* да зъ волоськои *бѣлои* рѣки, бай були тяръ зъ надъ Прута и Быстрицѣ.

Старый мôй почестунку не жалувавъ Червоный мѣдъ пѣнивъ ся и горѣвка перлами грала; волôвъ що день по кôлька у оборѣ били. Але мôй *родичь* самъ напитку у ротъ не бравъ, усе лишь щось на боцѣ зъ ґаздами розправлявъ; щось *соймували* надъ якимись май важными справами.

Люде, що поприходили зъ долôвъ, роскавували, що велике войсько, угорське — кôнниця сама, золотî гузары, — идуть зъ ляцького краю черезъ нашî горы на угорську землю. Оповѣдали, що въ Косовѣ-дѣ священикъ зъ Божимъ тѣломъ, а нарôдъ зъ хоругвами ихъ витавъ, що вони-дѣ волю велику дають усюда а мандаторôвъ розганяють або вѣшають при дорогахъ.

Въ суботу. въ дѣвичь-вечѣръ, сто дѣвокъ спѣвало, якъ моимъ сестрамъ вѣнки вили та буйнî косы чесали. Того самого вечера прилетѣвъ до насъ на подвôре леґінь зъ Ясенева, Панько Вудвудъ та давъ знати, що гузары сеи ночи уже въ Ясеневѣ ночують; однî въ Ясеневѣ а другî ажь у Криворôвни. Оповѣдавъ дальше, що паны ихъ тамъ по дворахъ гостя, що въ Криворôвни та дванацять бочокъ вина панъ выкотивъ, а дванацять меду и горѣвки дванацять; оповѣдавъ, що май при сто ватрищахъ цѣлî волы печуть для нихъ. Казавъ далѣ, що черезъ завтра, черезъ святу недѣлю перестоять въ Ясеневѣ та Криворôвни, а въ понедѣлокъ на полудне до Жабя загостя, та абы нарôдъ приладивъ для нихъ усего: якъ ѣды такъ напою.

— Хлопцѣ то вамъ краснî якъ соколы— казавъ, обертаючи ся идъ дѣвкамъ; очи у нихъ чорнî, волосъ якъ у крукôвъ а золота на нихъ тôлько, що ажь въ очахъ тьмить ся...

— А дѣвкамъ та молодицямъ у тото лишь грай! Ажь спѣвати май *файнѣйше*, чутливѣйше почали, сю новину почувши.

Въ святу недѣленьку по Проводахъ вôдбули ся у церквѣ рано оба вѣнчаня моихъ сестрôвъ. По службѣ Божой нашь добродѣй закликавъ мого неня и старшихъ ґаздôвъ до себе, та роcказавъ имъ, абы усякои стравы для людий и оброку для коний угорськихъ наладили, а завтра рано, абы були въ церквѣ *пристôйно* одѣтî, щобы зъ святомъ та чесно вôйськовыхъ гостѣвъ приймити.

Того дня не йшла уже якось забава, усякъ лишь про гузарôвъ гадавъ. Дѣвки, не знати чого, сами до себе осмѣхали ся а парубки у купки збирали ся та щось радили зъ тиха та пістолята ладили.

На другій день въ понедѣлокъ, сонце такъ ясно зôйшло, що не памятаю нѣколи, анѣ передъ тымъ анѣ потôмъ такого яркого да прозорого сонѣчка. Зъ самого досвѣтка здвигъ народа християньского сходивъ ся довкола церкви; старшій братъ выдобувъ усѣ моздѣрѣ церковнî та понабивавъ ихъ дрôбнымъ порохомъ, а щобы гукъ бувъ май бôльшій; братство стояла зъ хоругвами а на дорозѣ якъ до Криворôвнѣ порозставляли леґінѣвъ на коняхъ абы дали знати, якъ вôйсько лише ся укаже.

(Дальше буде.)

лишь 25 зр. яко процентъ вôдъ позиченыхъ 650 зр. въ фондѣ бурсы братства св. Михала въ Коломыи. Зрôвнавши активы зъ пасивами маєтокъ института выносить 15914 зр. 54 к. а. в.

Переглядъ политичный.

О скликаню соймôвъ краєвыхъ не чути доси нѣчого. Зачувати лишь, що Рада державна буде ще радити ажь до конця сѣчня, головно надъ угодами торговельными, а вôдтакъ вôдрочить ся и збере ся ажь по Великодныхъ святахъ а соймы краєвй будуть скликанй може ажь въ лютôмъ. Все то однакожь суть лишь поголоски.

Депутація Выдѣлу краєвого и громады мѣста Львова буде нинѣ на авдієнціи у Є. В. Цѣсаря. Вчера принимавъ делеґатôвъ мѣста Львова Є. Екстц. п. мінїстеръ Залескій и дръ Смолька.

На вчерашнôмъ засѣданю Кола польского подано до вѣдомости, що ситуація парляментарна не змѣнила ся и що три великй клюбы (лѣвиця, Коло и клюбъ Гогенварта) будуть и дальше держати ся полїтики свобôдной руки.

Deutsche Ztg. одержала цѣкаву кореспонденцію зъ Лондону о внутрѣшнôмъ положеню Россіи. Авторъ той кореспонденціи мавъ достатя свои информаціи зъ круґôвъ дипльоматичныхъ а именно вôдъ особъ стоячихъ въ звязи зъ анґлійскою амбасадою въ Петербурзѣ. Въ кореспонденціи той сказано отже, що теперѣшный станъ въ Россіи нагадує зовсѣмъ станъ Франціи передъ великою революцією. Правительство россійске звертає теперь увагу головно лишь на внутрѣшнй непокоѣ, котрй обняли вже майже третю часть державы. Царь особисто єсть якъ наймирнѣйше успособленый и думає лишь о тôмъ, щобы удержати єдность въ православнôй церквѣ. Мінїстеръ войны Ванновскій говорить отверто, що зброєня Россіи мусять потягнути ся ще кôлька лѣтъ и не укрыває того, що выживленє войска середъ теперѣшныхъ обставинъ представляє великй трудности. Теперѣшне положенє приспорило нігілїстамъ и партіи конституційнôй богато приклонникôвъ. Въ Харковѣ, Кієвѣ, Одесѣ и Петербурзѣ розкинено проклямаціи домагаючи ся заведеня за всяку цѣну конституціи. Въ петербурскихъ кругахъ правительственныхъ наставъ переполохъ зъ причины, що рухъ революційный такъ дуже зôбльшивъ ся въ кôлькохъ послѣднихъ мѣсяцяхъ.

Зъ Софіи доносять, що кн. Фердинандъ приймавъ вчера на торжественнôй авдієнціи предсѣдателя и членôвъ синоду, а вôдповѣдаючи на промову предсѣдателя, высказавъ переконанє, що синодъ при помочи правительства буде успѣшно дѣлати. Въ почести, яку вôддають єму члены синоду, видить вôнъ цѣнну запоруку того, що высокій клиръ въ краю працює зъ интерессомъ разомъ зъ змаганями правительства для добра краю.

Видко, що змѣна президента въ Бразилїи, не змѣнила тамъ стану рѣчей. Стало ся отже якъ то мы заповѣли, що въ Бразилїи не такъ скоро прийде до спокою. Въ Ріо ґранде до Суль революція не притихла и ворохобники не розпустили свого войска. Нове правительство бразилійске постановило выслати туды велику армію для усмиреня ворохобникôвъ.

Новинки.

— **Громадѣ Чолгиня,** въ повѣтѣ золочѣвскôмъ, жертвувавъ Є Вел. Цѣсарь на погорѣльцѣвъ 300 зр. запомоги.

— **Именованя.** Львôвскій ц. к. высшій Судъ краєвый именувавъ практикантôвъ судовыхъ: Едмунда Мечислава Свѣрчиньского и дра Людвика Дильского судовыми авскультантами.

— **Депутація,** зложена зъ членôвъ Выдѣлу краєвого и Рады мѣста Львова выѣхала въ суботу до Вѣдня, щобы зложили подяку Є. Вел. Цѣсареви за отворенє при львôвскôмъ університетѣ факультету медичного. Въ складъ депутаціи входять: Є Ексц Маршалокъ краєвый, кн. Сангушко и заступникъ Маршалка, п. Ант. Хамєцъ, яко репрезентанты краю, а яко репрезентанты мѣста: президентъ дръ Мохнацкій, делеґатъ п. Михальскій и раднй: дръ Быкъ, Цюхціньскій и Єстройновскій.

— **Загальнй зборы руского Товариства педаґоґічного** вôдбудуть ся дня 8 грудня у Львовѣ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ (ул. Вôрменьска ч. 27) после слѣдуючого порядку дневного: А) О годинѣ $8^1/_2$ рано торжественне богослуженє въ церквѣ Успеньской за померших членôвъ товариства. — Б) О годинѣ $10^1/_2$ початокъ зборôвъ въ слѣдуючимъ порядкомъ: 1) вступне слово головы товариства; — 2) Справозданє секретаря; 3) Справозданє касієра и маґазиніра; 4) Справозданє контрольнои комісіи; — 5) Выбôръ нового выдѣлу; — 7) Внесеня членôвъ; — 8) Вôдчитъ проф. Олекс. Барвѣньского, посла до Рады державнои.

— **Въ справѣ нашого килимкарства** розôслали пп. Вп. Володиславъ Федоровичъ въ Вôкнѣ и кустосъ вѣденьского музею промыслового дръ Ріґль квестіонаръ по нашôмъ краю и просять, щобы на поставленй тамъ пытаня дати имъ въ справѣ килимкарства вôдповѣдь и всякй информаціи, чи то на пôдставѣ власного досвѣду, чи досвѣду другихъ достовѣрныхъ людей.

— **Памятникъ польского поета Адама Мицкевича** вôдслонено оногди зъ великимъ торжествомъ въ Перемышли. Памятникъ той, роботы польского артиста рѣзбаря Дыкаса, зробленый зъ тернопôльского пѣскôвця, єсть на 5 метрôвъ высокій и стоить на скверѣ передъ будынкомъ судовымъ недалеко ринку.

— **На фондъ дякôвского товариства** перемыскои епархіи жертвувавъ о. Мих. Куневичъ, капелянъ войсковый, на руки о. Василя Чернецкого 2 5зр.

— **Подяка.** Пôдписаный въ низу Зарядъ школы въ Ґодахъ коло Коломыѣ одержавъ вôдъ Вп. п. Болеслава Барановского ц. к. краєвого инспектора школьного взôрцѣ и пôдручникъ до наукъ зручности (слєйду), 101 книжокъ рускихъ и польскихъ, 40 табличокъ зъ губками и 3 скриночки писальцѣвъ. Вп. Маркилъ Бєньковскій, властитель Ґодôвъ жертвувавъ для школы хорошій образъ Матери Божои, два краснй образы Ихъ Вел. Цѣсаря и Цѣсаревои, годинникъ и много иншихъ рѣчей, котрыхъ задля ихъ великого числа тутъ не вычисляю. За всѣ тй жертвы и за опѣку надъ сею школою, складаю въ имени школы и убогои молодежи тутешнои Вив. Жертводателямъ прилюдну и щиру подяку. Зарядъ народ. школы въ Ґодахъ: Артуръ Корнашевскій, учитель.

— **Добрый сынокъ.** Сынъ послугачки Франціпки Ґурецкои, обôкравъ єи пôдчасъ єи неприсутности такъ зовсѣмъ, що коли вернула домôвъ, то застала лишь — голй стѣны въ хатѣ.

— **Нечуваный способъ самоубійства.** Въ суботу пополудни явивъ ся въ вѣденьскôмъ шпитали головнôмъ старшій вже чоловѣкъ, котрому по цѣлôмъ лици кровъ въ головы текла. Чоловѣкъ той говоривъ зовсѣмъ спокôйно, якъ колибъ не чувъ нѣякого болю. Якъ же здивувавъ ся лѣкарь, котрый его оглядавъ, коли побачивъ, що той чоловѣкъ мае ажь пять цвякôвъ вбитыхъ въ голову, зъ котрыхъ кождый бувъ три цалѣ довгій и вôдповѣдно до того грубый, а котрй той чоловѣкъ самъ собѣ вбивъ въ голову. Чоловѣкъ той называєсь Мадеръ — мае вже 67 лѣтъ и єсть кравцемъ. О 2 год. въ суботу замкнувъ ся вôнъ у себе въ хатѣ и вбивъ тамъ собѣ тй цвяки скоро оденъ по другôмъ въ голову. Оденъ зъ нихъ залѣзъ ажь до половины и досягнувъ до мозку а прочй, зъ котрыхъ три загнули ся въ кости якъ ґаки, позалазили на цаль глубоко. По тôй роботѣ, котра тревала може пôвъ годины, обвязавъ собѣ Мадеръ голову якъ мôгъ, наложивъ капелюхъ и пôшовъ пѣшки до шпиталю и розповѣвъ тамъ хто вôнъ, якъ называєсь и що собѣ зробивъ. Лѣкарѣ выймили єму цвяки зъ головы и завязали голову и кажуть, що єсть надѣя, що вôнъ ще подужає, хочь станъ єго въ наслѣдокъ уплыву крови єсть грôзный. Показало ся такожь, що Мадеръ єсть трохи слабый на умѣ.

— **Братоубійство.** Траґічною смертію згинувъ директоръ цирку, що перебувавъ недавно тому у Львовѣ, Цезаръ Сідолі — бо погибъ зъ руки рôдного молодшого брата Франца. Циркъ перебувавъ теперь въ Ґалацу, въ Румуніи, де оба браты залюбили ся въ однôй якôйсь хорошôй Румунцѣ и оба ѣй освѣдчили ся. Румунка приняла освѣдчины старшого 26-лѣтного Цезара. Молодшій, 20 лѣтный Францъ, довѣдавшись о тôмъ, стрѣливъ пôдчасъ пробы въ цирку до свого брата зъ револьверу и забивъ на мѣсци.

— **Гуртовна еміґрація жидôвъ.** Зъ царства польского и взагалѣ зъ Россіи выѣхало въ однôмъ въ послѣдныхъ днѣвъ на Торунь до Гамбурґа а вôдтакъ моремъ до Чікаґо въ Америцѣ сѣмсотъ жидôвъ.

Всячина.

— **Нове чудо свѣта або „малый маґнесъ зъ Ґеорґіи“.** Въ Лондонѣ продукуєсь въ Альгамбрѣ якась „маґнетична дама“, котра дня 16 с. м. перший разъ представилась тамъ дуже численно зôбранôй публицѣ. Дама та єсть малого росту и важить несповна 100 фунтôвъ, а мимо того має таку силу, що пôдносить въ гору по двохъ, трохъ, чотирохъ а навѣть пятьохъ панôвъ зъ помѣжь присутныхъ наразъ, пôдчасъ коли они всѣ разомъ не въ силѣ пôднести єи хочь бы на оденъ цаль въ гору, коли она сидить на крѣслѣ. Ба що бôльше, она може ту свою загадочну силу перенести и на другу особу, якъ то показала на однôмъ хлопци, котрый задеревѣвъ, коли она положила руки на него и ставъ такъ тяжкій, що двохъ людей не могли єго пôднести. Лондоньскій свѣтъ науковый стоить безрадный супротивъ сеи новои загадки, а ґазета Times помѣщає вôдзывы ученыхъ людей, котрй обговорюють се нове чудо свѣта. Такъ пише знаменитый електрикъ Джонъ Верейті: „Для мене були найинтерессовнѣйшй тй пробы, въ котрыхъ сила обявлялась не безпосередно на предметѣ. Кôлько разôвъ лишь було можна, всунувъ я мою руку панѣ Анны Абботъ — такъ называє ся той малый маґнесъ зъ Ґеорґіи — а столець або лѣску такъ, що она не могла дотыкатись безпосередно сихъ предметôвъ. Хочь менѣ не вôльно було рукою порушати, то все таки старавъ ся ставити якъ найбôльшій опôръ. Коли панѣ Абботъ пôдносила два крѣсла зъ шѣстьома тяжкими мужчинами въ гору, чувъ я въ моѣй руцѣ таке дрожанє, яке чує ся въ близькости сильнои дінамо-електричнои машины. Цѣле представленє зробило на мене велике враженє и я, вертаючи домôвъ, роздумувавъ по дорозѣ, чи панѣ Абботъ не знайшла несвѣдомо способъ выхôснованя тои силы, яка пôсля проф. Крукеса спочиває въ кождôй шестистѣннôй стопѣ етеру, наповняючого цѣлый просторъ свѣта. — Оденъ зъ найперщихъ докторôвъ лондоньскихъ, Л. Бравнъ, пише знову такъ: Признаю ся зовсѣмъ отверто до того, що я не въ силѣ пояснити силу тои „незвычайно розумнои дамы“, але думаю що то не єсть сила „маґнетична“, бо маґнесъ не дѣлає анѣ на дерево анѣ на тѣло вкрыте одежею; а вôдтакъ, па коли бы то була сила електрична, то не можна бы нѣякъ собѣ пояснити, якъ може хустка пôсля волѣ панѣ Абботъ переносити то перерывати токъ електричный. Наконецъ директоръ „Альгамбри, Джонъ Голлінґсгідъ, каже, що нѣгде ани на сценѣ анѣ пôдъ сценою, на котрôй панѣ Абботъ показує свою силу, нема нѣякого приладу, котрый бы ѣй ту силу надававъ.

Телеграмы.

Вѣдень 30 падолиста. Баронова Леопольдина Вайдекъ, родомъ Гофманова, жена Архікнязя Генриха, умерла вчера по полудни на запаленє легкихъ. Станъ здоровля Архікн. Генриха, котрый лежить ведужій на запаленє легкихъ єсть такожь дуже небезпечный.

Петербургъ 30 падолиста. Царь зъ родиною вернувъ зъ Ливадіи до Ґатчины.

Почдамъ 30 падолиста. Приѣхавъ тутъ вчера въ полудне король даньскій. На дворци повитали єго сердечно цѣсарь Вільгельмъ и кн. Леопольдъ. Въ новôй палатѣ повитала єго цѣсарева.

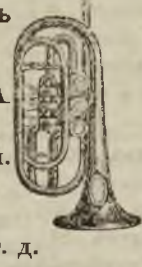
Ліонъ 30 падолиста. Коли архієп. Ґутъ-Суляръ (котрого засуджено за оскорбу мінїстра на грошеву кару) выходивъ вчера зъ базилики, зробивъ єму нарôдъ грôмку овацію.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

На сезонъ зимовый
отримавъ головный фабричный складъ
ИНСТРУМЕНТÔВЪ МУЗИЧНЫХЪ
И. КАПРАЛИКА
у Львовѣ
всякого рода инструменты самограючû.
Арістоны вже вôдъ 8 зр. и высше.
Также поручае всякû
инструменты смычковû и т. д.
ГАРМОНІКИ РУЧНû и ЦИТРЫ.

Торговля основана въ р. 1789.

Цѣлкомъ свѣжій транспортъ
ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОИ
одержала и поручае торговля
Фридриха Шубута
у Львовѣ
Ринокъ ч. 45

Цѣнники докладнû безплатнû и оплатно

Жолудокъ єсть господаремъ человѣческого організму,

вôдъ него починають ся всякû болѣзни, вôдъ него залежить потрѣбне вôдживленє організму и силы чоловѣка.

„Реґуляторъ"

єсть то порошокъ, котрого коробка вразъ зъ описомъ способу заживаня коштуе 35 кр. На провинцію высылае ся найменьше три коробки, потреба прото надôслати переказомъ 1 зр. 20 кр. (за три коробки порошку — зъ опакованемъ) — або 1 зр. 40 кр. тогды и почта буде оплаченою.

Реґуляторъ закасувавъ Морізона и всякû подôбнû средства.

На доказъ читайте подяки вôдъ осôбъ котрымъ здорове привернувъ.

Сиропъ коклюшевый

цѣна фляшки 40 кр.

Подяка. Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь въ мѣсци

Честный Пане!

Кôлькатыжнѣвъ треваючій коклюшъ, вычерпавъ вже бувъ всѣ силы трилѣтнои моеи дитины. Я робивъ все, що менѣ раджено—но все на дармо. Напады кашлю були такъ частû и такъ сильнû, що встрясали цѣлымъ організмомъ бѣднои дитины и спонуковали чувати при ней якъ день, такъ нôчь. По кождôмъ такôмъ атаку наступало довге ôддѣлюванье флеґмы, страшне для дивлячихъ ся на муки слабои дитины.

Въ анонсахъ „Литыньского Календарь Здоровля" вычитавъ я о сиропѣ коклюшевôмъ и уживъ средства того, котре вже по кôлькаразовôмъ ужитю зменшило напады кашлю, а фльеґма зъ легкостію ôддаляти ся стала. По ужитю двохъ фляшочокъ навѣть и слѣды коклюша уступили. На пôднесенье заслугує такожъ тоє, що дитина охотно дуже заживала тоє средство задля приємного смаку тогожъ.

Прошу приняти горячу подяку ôдъ ôтця, котрому уздоровили Вы дитину а заразомъ прошу тую подяку розпространити на корысть терпячои людскости. Зôстаю зъ вдячностію и поважаньемъ Юлій Крейссъ ц. к. надпоручникъ и офицеръ економичный въ шпиталю гарнизоновôмъ у Львовѣ. Львôвъ, 1 Марця 1890.

Груднû зѣля Д-ра Зебургера
противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.
Цѣна фляшки 20 кр.

Спроваджувати можна лише вôдъ:

Бронислава Виткевича,
аптикаря у Львовѣ, ул. Жовкôвска *(коло рампы).*

ВЛАСНОИ ФАБРИКИ
свѣчки церковнû
восковû и стеариновû,
СВѢЧКИ
на деревця Рождества Христового,
ЦВѢТЫ ДО СВѢЧОКЪ
БУКЕТЫ
вазоновû на престолы
поручае **найдешевше**
ТОРОВЛЯ
Фридриха
ШУБУТА
у Львовѣ,
Ринокъ, пôдъ ч. 45.

Всякого рода
ВИНА
лѣчничû
дôстати можна кождого часу въ конторѣ
Льеопольда Литыньского
у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ"
ЖИГМОНТА РУКЕРА
поручае:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльеґмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 0 кр.

Герба̂та россійска.

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ
хиньске срѣбло
ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА
Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Кракôвъ, Ринокъ ч. 26.
поручають:

Предметы служачû до ужитку церковного и домового, ôдповѣднû на **выправы слюбнû, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарацію, срѣбленя и волоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1:

Самовары Тульскû.

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,
площадь Бернардиньска ч. 7
кождого часу набути можна руску
БИБЛІЮ
выданя Диковского въ Перемышли
зъ численными мѣдерытами,

кромъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повыстихъ томôвъ 5 зр. 50 кр. зъ пересылкою почтовою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

Вийшовъ накладомъ книгарнѣ **Г. Альтенберґа** и єсть до набутя
ЛЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО
КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ
на рôкъ 1892,
мѣстячій въ собѣ богато цѣкавыхъ рѣчей и поученій вôдносячихъ ся до захороны здоровля.

Календарь той украшають хорошû илюстраціи а крôмъ того замѣщае въ собѣ часть литературну, гиґієнічну и богатый дѣлъ информаційный.

Розправа о о. Кнейпѣ, новочаснôмъ чудотворци, кидае нове свѣтло на значѣне и тайну славнои его дѣяльности на поли лѣченя воздухомъ и водою.

Цѣна 55 кр. вразъ зъ пересылкою почтовою.

Адресъ: **Леопольдъ Лѣтыньскій** Львôвъ, Пекарска 21.

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знаменитû въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, также въ початкахъ хоробы радикально убиваючû бактеріи. — Цѣна пуделка 1 злр. (Зô способомъ ужитя.)

Терпите ломанє руки або ноги, рванє, гостець, ревматизмъ котрû вамъ особенно долягають въ порѣ вогкôй дощевôй?

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Спроваджувати можна найменьше 2 фляшки, котрû коштують по 60 кр. в. а. разомъ 1 зр. 20 кр. — Треба надôслати 1 зл. 50 кр. т. є. за 2 фляшки „Excelsiora" оплату почтову и опакованє.

Прошу адресовати **В. Виткевичь,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.